

Bog over deres Bedrift. Det er overordenlig vanskeligt at afgjøre, hvor stor Indtagt Landbrugerne have, men det forekommer mig heller ikke, selv om det var Tilfældet, at en stor Deel af de skatteyndende Borgere, hvad jeg ikke bestemt tør benægte, har mindre end 800 Rd., at den ene Betragtning bør have nogen indflydende Afgjørelse paa denne Sag, thi Skatteydernes Byrde foregives jo ikke der ved, at man gaar høiere med denne Understøttelse end til 800 Rd. Vi have jo Finansministerens udtryffelige Erklæring for, at det finansielle Resultat bliver, som ogsaa den foregaaende Taler har vilst, det samme, hvad enten man fordeles Pengene efter det ene eller efter det andet System. Derfor en Betragtning af hvad Skatteyderne selv have i Indtagt var den ene „gyldige“, den afgjørende ved denne Leilighed, saa maatte Consequentsen deraf blive den, at ingen Embedsmand maatte have over 800 Rd. aarlig, men det er det Thing har jo for saa Dage siden voteret Rønninger for Embedsmænd til et Beløb af langt over 800 Rd. — det har voteret 2400 Rd. til Rectorer, 1800 Rd. til Overlærere, over 2000 Rd. til Overretssassessorer, 4500 Rd. til en Tolddirecteur o. s. v. —, altsaa have de erede Skatteydere jo derved selv erkjendt, at 800 Rd. ikke er eller kan være den normale Embedsge, og den Betragtning, om Skatteyderne have mere eller mindre, bliver saaledes ikke her afgjørende, thi de Livsforhold, under hvilke Mængden af Skatteyderne, og de, under hvilke Embedsmændene leve, ere sandelig meget forffjellige. Mange af Skatteyderne, og netop Landbrugerne, kunne leve ganske anderledes billigt, end det er Embedsmændene muligt, og det kan aldeles ikke nytte, at man her beraaber sig paa „Standshensyn“, thi der er Hensyn, der ikke kunne sættes tilside. En Skolelærer paa Landet kan maaskee — jeg veed det ikke, men det er muligt, — gaare med Træsko og Trøie i sin Skole, men en Embedsmand kan ikke komme med Træsko og Trøie i sit Contoir, det er ikke muligt.

Jeg vender nu tilbage til den Paaastand, at de skatteyndende Borgeres Tary ikke ligger det Allermindste, enten man gaar til 800 eller

til 1000 Rd.; Spørgsmaalet er blot, om der er Trang tilside i den Klasse, der ligger mellem de to Summer, og det have vi nu Ministerens Erklæring for, som jeg er overbevist om er grundet paa Sandhed. Jeg har ikke det Mindste imod, at man har størst Sympathie for de Embedsmænd, der ere stillede paa de lavere Rønninger, thi det er ganske vist, at de haardest føle Dyrtidens Tryk, men jeg vil dog tillige gjøre opmærksom paa, at der i den Klasse, man her vil udelukke, findes nogle af de bedste af Statens arbejdende Kræfter, der findes en stor Mængde af de Embedsmænd, der gjøre det Meste af det Arbejde, hvorved Staten bestaaer, og som derfor ogsaa have et Krav paa, at der bliver taget Hensyn til dem, naar det er vitterligt, at de trænge.

Efter disse Bemærkninger skal jeg blot ytre, at det forekommer mig, at der endnu kan være en Grund foruden den, der ligger i Lovens selv, til at komme Landstthinget imøde i denne Sag, som vi dog alle maae erkjende ikke har nogen som helst politisk Vigtighed, og det er den, at vi gjøre temmelig stærkt Krav til Landstthingets Føielighed. Vi have sendt det en Finanslov 3 Uger, før Rigsdagen kan ventes at blive sluttet, og derved nødt det til at vedtage den en bloc, som den foreligger fra os, uden at undersøge den. Vi have endvidere første Gang forhandlet et Forslag om Rigsretstiltale og vedtaget det, nægtet den Tillægsbevillingslov, paa hvilken det støtter sig endnu ikke er vedtagen af Landstthinget, og vi gaar altsaa ligefrem ud fra, at Landstthinget i denne Sag vil være fuldkommen entigt med os, thi, dersom Landstthinget voterede nogen af de Summer, som vi have nægtet, og hvorfor vi have besluttet at sætte de afgaaende Ministre under Tiltale, vilde Folkethinget komme i en besynderlig stæv Stilling. (Nei). Ja, jeg veed meget godt, at Rigsretstiltalen aldeles ikke derfor vil tabe sin Betydning, men det kan jo ikke nægtes, at det vil see meget besynderligt ud, og derfor foreskommer det mig, at der kunde være Anledning til at gaar ind paa Loven, som den foreligger fra Landstthinget, og det vil jeg for mit Vedkommende stemme for.